

גמטל Hashem told Moshe that the Jewish People were sinning with the Golden Calf and that He was prepared to destroy them immediately. Moshe recognized the need for

drastic action and without a second thought, he threw down the Luchos and halted the outrage. It was just what was needed to bring the nation back from the brink!

A SERIES IN HALACHAH LIVING A "TORAH" DAY

הלכה למעשה מאת מו"ח ברוך הירשפלד שליט"א רב וקהל אהבת ישראל, קליבלנד הייטס

Halachos Pertaining to the "Torah" Table (33)

Wasting, Ruining, or Degrading Food (cont.) Small amounts of food (less than the volume of half an egg) or drink (less than 3 oz.) are not included in the prohibitions of wasting and degrading food (1). Therefore, if one leaves over these small amounts on his plate or in his cup, he can throw them straight into the garbage can. Technically, this is permitted even by bread and *mezonos*, however, if one treads on them or disposes of them in a degrading manner it can bring him to poverty (2). He should wrap them before throwing them into the garbage can, but by other foods this is not necessary, as explained.

The Current Dilemma. By bigger *seudos* and *simchos*, there are large, untouched pieces of food that are just thrown away. They become repulsive, ruined and wasted in the process. Is there any justification for this? **Rav Y. S. Elyashiv Shlit"א** was asked this regarding *simcha* halls. He answered (3) that since the expense of choosing, wrapping, storing, etc., of the untouched food is more than the food itself is worth, it may be thrown away (some (4) extend this to not having to waste alot of time, and not having to go to meaningful bother), but in an honorable manner. Many just roll up the disposable table cloth and throw it away as is. This alone is not enough because while rolling, untouched rolls and cake for example, become soggy, dirty and repulsive. The correct way is to quickly remove the untouched food into a separate bag, roll up the rest and keep them separate in the garbage. As much as possible one should "beautify" his

הוא היה אומר ...

R' Meir Don Plotzky ZT"ל (Kli Chemdah) would say:

"The Torah exhorts us: 'You shall safeguard and perform them (mitzvos)' and in return, 'Hashem will love you, bless you, and make you multiply.' Why is the advice to observe the mitzvos written in plural form, whereas the promise of reward is singular? Because not everyone observes the mitzvos equally, with the same will, aspiration, intention, or for the same objective. Some people give it their entire heart while others have ulterior motives. Therefore, not everyone deserves the exact same reward. Everyone does mitzvos, but each individual observing the mitzvah must be reckoned with separately."

R' Chaim Mordechai Katz ZT"ל (Telsher Rosh Yeshivah) would say:

"It is hard to find young men today who dream of 'Greatness in Torah.' In European yeshivos, there was a keen competition in the study of Torah. Everyone wanted to be great. But today, there is no competition, no jealousy, no aspiration to achieve greatness. There are precious few who are at all ashamed of their ignorance in Torah!"

A Wise Man would say:

"Every human being creates joy. Some cause happiness wherever they go; others, whenever they go."
ואת צדבת משפחת שניאסנר לז"ח האשה רחל בת אהרן צבי ע"ה, נפטרת י"ט מנחם אב תשס"ב – תנצב"ה
TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR/DEDICATE AN ISSUE, RECEIVE BY MAIL FOR YOUR SHUL OR HAVE IT E-MAILED TO YOU DIRECTLY, PLEASE CALL 845-821-6200 OR SEND AN E-MAIL TO: TORAHTAVLIN@YAHOO.COM.

לעילוי נשמות ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

(Monsey, NY)

הדלקת נרות שבת - 7:47 *
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:54
זמן קריאת שמע/הג"א - 9:30
סוף זמן תפילה / הגר"א - 10:41
שקיעת הזמנה של יום השבת - 8:04
מוע"ש"ק צאת הכוכבים/ מע"ריב - 8:54
צאת הכוכבים / כליטת רבינו יום - 9:16

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication
34 Mariner Way Monsey, NY 10952

AND NOW IN BOOK FORM

AVAILABLE IN YOUR LOCAL JUDAICA BOOKSTORE!

שבת קודש פרשת עקב - פרק ד' דאבות Shabbos Parshas Ekev - Fourth Perek

י"ז מנחם אב תשס"ט - August 8, 2009

* פלג המנחה בערב שבת בשעה 6:36 - מי שמדליק מוקדם, אין לאזור מזמן עצם קבלת השבת (משי"אמר "בואי כלה")

הענינות ופירושים לעורך את האדם לעבודת הש"יית והתחזקות בצמונה ובטחון מאת טיב התבלין ראש ישיבת שער השמים בירושלים ע"ה"ק

כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא וכו' (יא-י) - צורך ההודאה להבורא על כל הטובה שבעולם
ולכך צריך כל אדם להודות ולהלל בזמן שהוא רואה ששולח הבורא גשם, שבה מרויח הרבה עמל, שכמעט שלא צריך עמל כדי להגיע לאכול ולשתות, ויכול לנוח במיטתו, ומקבל הכל מוכן, ובבחינת מן, שאז לא היו צריכים לדאוג כלל על אוכל, ואז לא צריכים לדאוג על מים כלל. ובפרט בזמננו היום שיש לנו מים בברז, שרק צריכים לפתוח ברז, ומיד יש מים מוכנים היוצאים משם, ואני עוד זוכר קצת את הימים ההם, שהיו צריכים לשתות מים שבבורות, והיה עבודה לכל אחד לדאוג לעצמו למים ולעמול, שהיו צריכים לדלות מים מן הבורות, ולעמול על זה הרבה, שהיה המים שגשם בחורף צריך להיות זי לכל השנה לכל הנפשות. וכך היה רק לפני שנים מועטים, וכמה צריך האדם להתבונן על מה שיש לו היום, שיש לו מים לשתות בריחה, כמו שהיה מן לישראל במדבר ממש, בלא עבודה ובלא להתאמץ כלל, וכך הוא גם כן בכל דברי המאכל, שבדמים מועטים יש לו הכל בשפע.

וכך יוסיף חכם לקח, וימצא הרבה דברים, שהיום קל מאוד לכל אדם, ויבוא מזה להודאה מיוחדת אל הבורא, שבדור שלנו, לא צריכים כמעט לעמול על שום דבר בעולם, והכל בא בקלות ממש, ויתן שבח אל הבורא.

לקחי חיים ודברי התעוררות מאוצרותיו של המגיד למען ירבו ימיכם וימי בניכם על הארמה... כימי השמים על הארץ וגו' (יא-יח) - ימים שמימיים עלי אדמות'

ציוו חכמים ואמרו, וכל מעשך יהיו לשם שמים, והוא שאמר שלמה בחכמתו, 'בכל דרכיך דעה וגו'". והיינו שעל האדם להשתמש עם החומר במידה הנכונה ועם מחשבה מרוממת.

וכדי להשיג דרגא זו ניתן רק ע"י עמלות בתורה, כי על ידי כך נעשה רוחני ולא ישתמש בחומר יותר מן הצורך. וכל השתמשותו עם החומר יהיה רק לשם שמים. וכמבואר בגמרא (קידושין ל:): "בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו וכו'". ומבואר שעמלות בתורה היא התרופה המושלמת למכתו של אדם - יצר הרע החמרי - שעל ידה לא ישלט בו יצרו ולא ימשך אחר החומר, ויכול להשתמש עם החומר לשם שמים.

ולפי זה מבואר מדוע ע"י 'שמתם וגו', זוכים לימים שהם 'כימי השמים על הארץ', שע"י ששמים דברי תורה על הלב, מתבטל כוח היצר, ונוכל להשתמש עם החומר לשם שמים, ולחיות חיים שמימיים עלי אדמות. נתחזק בעמל התורה, ונוכל להשתמש עם הנופש החומרי לשם שמים!!

פרש"י ארץ מצרים היתה צריכה להביא מים מנילוס ברגלך ולהשקותה וצריך אתה לנדד משנתך ולעמול, והנמוך שותה ולא הגבוה, ואתה מעלה המים מן הנמוך לגבוה. אבל זו (פסוק י"א) למטר השמים תשתה מים אתה ישן על מטנתך, והקב"ה משקה נמוך וגבוה, גלוי ושאינו גלוי, כאחת. אומרת התורה שבארץ ישראל ברכת הגשם היה לגמרי שונה מארץ מצרים, ששם היו צריכים להביא, ושיעלה המים מן הנילוס, וכמה צריכים היו לעמול להשקות את השדות, ובפרט במקומות הגבוהים, שהיו צריכים להעלות המים ולהביאם עד לשם, וע"כ היו צריכים לנדד שינה, ולעמול קשות מאוד, כדי לשתות ולהשקות השדות שם. ומדייק רש"י, שבארץ ישראל יש ברכת הגשם, ומן השמים מקבלים את המים שם, ויכול האדם לישון על מיטתו, ומקבל את הגשם בבורות, וכן משקה את כל השדות על ידי הגשם, והכל מושקה בהגם בין הגלוי ובין הנסתר, והוא הארץ אשר "עיני הויה אלקיך הוא בה תמיד, מראשית השנה עד אחרית שנה". ואם יתבונן האדם בדבר זה, יראה שהוא לא חי בהתבוננות על הענין הזה, כי רק מי שיש לו שדה, מרגיש הרבה את הגשם, אבל סתם אדם אינו חושב אף שיוצא פירות כל שנה ושנה, ואף שנתנת הארץ את יבולה.

לפי זה יבין כימי השמים על הארץ... כימי השמים על הארץ. וכן יש להבין, מדוע ריבוי הימים 'כימי השמים על הארץ', באה כתוצאה מפסוק שלפני זה: 'ושמתם את דברי אלה על לבבכם וגו'?"

והנה ביאר 'הכתב והקבלה' את המילים 'כימי השמים על הארץ': "שתזכו לחיות פה בעולם הזה- ארץ", חיים שהם מעין חיי עוה"ב- 'שמים', והיינו שבהיותכם על הארץ תחיו חיים אמיתיים, כאותן החיים אשר בשמים, כאמרם 'עולמך תראה בחייך' (ברכות ל"ז), וא"כ כוונת המילים היא, שיהיו ימך עלי אדמות שמימיים.

ואת ע"י שמששתמש עם החומר לצורך עבודת ה', וכמבואר ברמב"ם [הלכות דעות ג' ג']: "שצריך האדם לשים אל לבו, שיהא גופו שלם וחזק, כדי שתהיה נפשו ישרה לדעת את ה', שאי אפשר שיבין ויסתכל בחכמות כשהוא רעב וחולה או אחד מאיבריו כואב וכו', נמצא שהמהלך בדרך זו כל ימיו, עובד את ה' תמיד, אפילו בשעה שנושא ונותן וכו', מפני שמחשבתו שימצא צרכו ויהיה גופו שלם לעבוד את ה' וכו'. ועל עניין זה

מעשה אבות ... סימן לבנים

ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמוהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא וגו' (ו-כ)

R' Avigdor Miller ZT"l sincerely loved all Jews from all walks of life, *frum* or not-yet-*frum*, and therefore his influence extended to all - and even more so - was accepted by all. People the world over thought of R' Avigdor Miller as their *Rebbi*, through his tapes, his books and his speeches.

He would deliver lectures at many forums and venues and never hesitated to speak his mind and what he believed was the absolute truth, no matter what others felt. It is told that he was once asked to speak before an audience of young Jewish college students and give them a message of *chizuk* that would inspire them to retain their unique Jewishness. R' Miller agreed and in his speech, he discussed the *posuk*, "Do not bring abomination into your home ... detest it and abominate it." (דברים ו-כז) In his slow and lilting style, he provided examples of "abominations" that could adversely affect a Jewish home, including television, which he sharply characterized as an idol about which we are commanded to "detestandabominate."

The powerful words of R' Miller greatly affected his listeners, especially one young teenager. He recognized the inherent truth in the words of the venerable rabbi and felt that action was necessary. The youngster rushed home as soon as classes were over and without stopping to think of the consequences, he smashed the family television set into smithereens. When his father returned home later that evening and saw what his son had done, he was furious. Grabbing the teenager by the shoulders, he demanded an explanation.

The boy, nervous but strangely confident, told his father about R' Miller's talk. He explained how Rabbi Miller had spoken in front of his college class and denounced television as an "abomination." The father, incredulous and steaming, went straight to the telephone and called R' Miller. Ranting and raving, he berated the rabbi in no uncertain terms.

"How can you talk to young impressionable kids like that? How dare you instigate my son to damage property which belongs to me?" he shouted hysterically.

R' Miller listened to the tirade, to the shouting and cursing, without comment. When the man seemed to have finished, and the steam of his frustration and anger were thoroughly vented, R' Avigdor spoke up in an enthusiastic and warm tone of voice. "Sir, can you please be so kind as to give me your name and address. I would like to refer to you a group of frustrated parents who are experiencing difficulties in child-rearing. You don't realize what a valuable talent you possess in this area. Your son proved this to me. Upon hearing a rabbi explain that it is the *Torah's* desire that we do a certain act, strange as it may seem by conventional standards, your son immediately fulfilled the *Torah's* wish, with no regard at all for his own self. He destroyed an instrument which had given him much pleasure, thereby forfeiting much future enjoyment."

The father could not believe his ears as the rabbi continued speaking. "This action proves that you, his father, have done wonders in transmitting proper values to him, in teaching him that truth must prevail over one's own pleasures, and that truth is the ultimate criterion by which we should live our lives. These life-lessons could have only been internalized by your son if he was taught by you, his father, to fundamentally love truth. I congratulate you on this accomplishment and consider you a wonderful educator. Please allow others to meet with you and share your secrets of success!"

Stunned and greatly impressed by the rabbi's words, the father begged R' Miller's forgiveness for his earlier harshness. From then on, he became one of the rabbi's greatest admirers.

משל' למה הדבר דומה

ואתפש בשני הלוחות ואשליכם מעל שתי ידיו ואשרם לעיניכם וגו' (ט-יז)

משל: Once there was a great artist who decided he was going to paint his greatest masterpiece. He journeyed with a companion up a mountain and began painting an exquisite landscape. After several days, the painting was complete.

He then began to view his work from different angles to see what improvements could be made. He started walking backwards, admiring his work. He continued to pace from side to side, focusing only on his work, until eventually he came within a few feet of the edge of the mountain cliff.

His companion realized the danger he was in and called to

him to stop moving, but he paid no notice. When he was only seconds away from falling off the cliff and certain death, his friend shouted to him to stop, but again the artist was too engrossed in his work to pay attention. Finally, the friend picked up a knife and ran to the picture and slashed it, destroying the masterpiece in one fell swoop.

"What are you doing?" the artist cried out, in disbelief.

"Look behind you and you'll see why I did it," replied his friend. When the artist looked behind him, he realized that destroying his work was the only way his life was spared.

היה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם וכו' (ו-יג)

Rashi quotes the *Medrash Tanchuma* that the word "עקב" also means "Heel," and that the *Torah* is thereby alluding to those *mitzvos* which people do not consider so important and tend to "tread upon with their heels." Thus, the *Torah* is teaching us a lesson that if we are careful in keeping these neglected *mitzvos*, *Hashem* will reward us with His covenant and kindness.

R' Mordechai Gifter ZT"l (*Pirkei Torah*) writes that people tend to gauge the level of their *mitzvah* performance according to the way in which they perform "big" *mitzvos*, i.e., those *mitzvos* that they consider "big" such as those that occur less often or those they consider to be more elevating. The way in which one fulfills "big" *mitzvos*, however, does not attest to one's spiritual standing, because it is natural for one to be zealous in their fulfillment. Even people of lesser standing will make all kinds of preparations to ensure their precise performance. However, if we really wish to evaluate our *mitzvah* performance, the true gauge is the way in which we perform "smaller" or "common" *mitzvos*, because when it comes to *mitzvos* that are applicable on a regular basis, people tend to perform them without much forethought and often by rote. Yet these are the very *mitzvos* which indicate our level in *mitzvah* fulfillment; they determine whether or not we are performing *mitzvos* with intent.

Furthermore, the "smaller" *mitzvos* attest to the true level on which the "big" *mitzvos* are performed. If someone does his "smaller" *mitzvos* with intent and precision, it indicates that the precision and intent which incorporates into his performance of the "bigger" *mitzvos* does not stem simply from his natural reverence for "big" *mitzvos*, but rather from a genuine high level in *mitzvah* fulfillment.

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE WEEKLY MIDDAH OF ...

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה אתה' אלקיך ללכת בכל דרכיו (י-יב) **יראת ה'** "And now, Yisroel, what does Hashem really want from You?" What does He REALLY want from You? He gave you 613 laws, plenty of holidays and thousands of customs, but what is the purpose of it all? What is the *raison d'être* of a Jew? The answer is three words: "כי אם ליראה" - TO FEAR HIM, and come to serve Him with all our heart and soul.

In essence, all of our material accomplishments are meaningless, and in the World of Truth we will not even be given credit for how much money we've made, because in truth, these are not OUR accomplishments. *Hashem* makes them happen through us. As R' Emannuel Tehilla Shlit'a verbalized so profoundly, "What we HAVE is *Hashem's* gift to us; what we BECOME is our gift to *Hashem*!" The only REAL accomplishment in life, and truthfully the entire purpose of our lives is Fear of Heaven, as *Chazal* teach: "Everything is in the hands of Heaven except for Fear of Heaven."

Moshe Rabbeinu told the Jewish People to fear *Hashem*, making it sound like a simple matter because he himself had reached such a high level in this area that it was natural for him (ברכות לג). However, for us it is no simple matter. Fear is the natural instinct of a person when there is danger involved. But Fearing *Hashem* is foreign to the human psyche and requires continuous reminders and exercises to work on. The 613 *mitzvos* and thousands of *minhagim*, are all aids so that we may apply our intellect to understand what we are doing in order to be imbued with *Yiras Hashem* through performing His will. This is the goal of all the *mitzvos*, and if we succeed in this area we have achieved the purpose of life!